

Panská bitva 2008

Datum	3. - 6. dubna 2008	
Pořádal	naši přátelé, zabývající se Living History	Třebívlice
Zúčastnili se	Jiřík Janek	Bojující Bojující
Zapsal	Jiřík s úpravami ostatních zúčastněných	

I k Branám našim posel přijíždí, na hrudi znak Pana ze Špernaku máje. Poselstvo, jež veze, nás do zbraně povolává, bychom našeho leního pána bránili. Družina malá jest vypravena na podporu jeho. Pak já Jiřík odjel jsem na Špernak a jako předvoj odjel do míst, kde jsme se s nepřítelem střetnout měli.

Čtvrtek 3. dubna 2008

Pod rouškou noci jsme dorazili do Sadie, pak na statku jsme ulehli k odpočinku, ráno mělo byt náročné.

Pátek 4. dubna 2008

Nacházeje místo pro ležení začínáme budovat kolem tábora prstenec z roští (překvapení pro nezvané hosty), práce jest to úmorná, v hodinách odpoledních další z družin přijíždějí a ležení se plní. V dále jsou viděny i vozy Johanitů, jež s nepřítelem jsou, přijíždí i svobodný pán z Bišic, zbrojný můj s hromadou bagáže a dobrou náladou, však vozy ze Špernaku pořád nikde. Stmívá se. Pozdě v noci přichází rychlý posel, že vozy ze Špernaku jsou tu, přijíždí i Janek. V noci pak časté vyjednávání probíhá, neb pán ze Špernaku je obviněn z hrabivosti a je na něj vypsán zatykač. Zbraně v klidu více či méně zatím byly, až na pár malých šarvátek.

Sobota 5. dubna 2008

Probuzení brzké, táborem poplach zní, ze stanu vybíhaje vidím, jak ke vchodu hordy Johanitů se blíží, v pasti se ocitáme. V horní části se dokonce už bojuje, ke mně se pan Čeněk přidává, ale jsme ztraceni. Vidím, jak pan Čeněk se vzdává, činím totéž, abych zachránil život svůj a své družiny. Špernak je jat a odveden do tábora nepřátel, předveden před pana de Merpins. Taktéž jsem odveden já a pan Čeněk z Rozštípené skály, výkupné za nás dva bylo stanoveno a zapláceno, můžeme se vrátit ke svým, ne však Šperhák. O jeho osudu bude rozhodnuto později, vrátíme se. Ranní útok nás překvapil opravdu nepřipravené, tábor krvácel a také hořel. Družina z Rozštípené skály byla takřka pobita, zbyl jen její pán a jedna dívčina i mnozí další přišli o své zbrojné, přeživší pak tábor hasili, počítali mrtvé a raněné. Čeněk pak zve mne, abych o osudu pana ze Špernaku s panem de Merpins vyjednával. Odcházíme s malým doprovodem,

však i s malou lstí, je stanovena cena, za níž je de Merpins ochoten našeho velitele vydat, odcházím, abych z trosek ohořelého stanu vyzvedl peníze a nechal je přepočítat. V druhém táboře se zatím schyluje k dramatu, dívka, jež s námi tam přišla, pod šaty jed schovává a pokouší se nepříteli studnu otrávit, je však odhalena a jata. Čeněk přichází zpátky, nepřítel možná přijde se pomstít, však to se neděje, několik zbrojných se hotoví, vyráží na půl cesty mezi tábory, tu se na horizontu kdosi objevil, utíká Šperhák. Zvolal jsem Špernak se vrací, tu v uličku jsme se hotovili, pan z Cimburku pak našemu pánu meč připnul, vracíme se do tábora.

Tábor je neprodyšně uzavřen, není nás mnoho. Přichází kupec, říká, že se zprávou pro Špernaka, za jeho zády však vidím opodál vojáky, napravo se zdržuje další oddíl, přichází další náš zbrojný, z jihu přišli Johanité, tábor je svírán v kleštích, přichází de Merpins. Tu se strhne v dolním konci pranice, de Merpins odchází, přichází družina vedená Vracovem, utočí, odoláváme, ne však dlouho, jsem zraněn, jen lehce, ale jsem vyřazen z boje. Rána kopím do žeber sklouzla po zbroji, odvádějí mě do útrob tábora, kde v naší taverně je zřízen lazaret, jsou tu již mnozí. Přichází i Bišic, taktéž zraněn, jsme rozdraceni, poslední hrstka zbrojných se brání, pak i Janek pozvedá zbraň, i proti přesile, vyzívám ho, vzdej se, on utíká a mizí za hradbou z trní. Konec je nevyhnutelný jsme poraženi. Jsme voláni do tábora nepřátel, osudové končí děj, Špernak zajat, vojsko jeho poraženo. V táboře vidím Janka, byl jat a do klády uvržen. Za co, no inu po útěku z tábora našeho vydal se k nepřátelskému, ne však zběhnout, vyplenit ho, při tom zabil několik sloužících.

Sobota odpoledne - po tom co jsme krmi chutnou dostali, byl jsem povolán k poradě velitelů. Novým hlavním velitelem jest nikdo jiný, než Čeněk z rozštípené skály. Je mi vyplacen žold za mne a mé zbrojné, rozhodnuto je, že vlákáme protivníka do léčky a já a Mutina se svými oddíly jim vpadneme do zad. Dohodnuto bylo a hotoviti jsme se šli. Boj byl to opravdu divoký, když vpadli jsme do zad nepříteli, byl překvapen a ztráty jsme jemu udělali. Však pan z Bišic padl, já zraněn byl lehce, tak po ošetření Janka jsem vyhledal a s ním dál v záda nepřítel vpadl. Byl daleko, tak v běhu smrti vstríc svou rukavici vhodil, dohnali jsme korouhve nepřátel, však byli udatní a já kopí se neubráníl a padl, po mně i Janek k zemi se zhroutil.

Jak už se stává, životu se mi vrátilo a já mohl vstát a vrátit se a dál v míru žít večer, hodokvasu velkého bylo a bratřili se i tací co zbraně ráno sobě křížili.

Z pověření úřadu Gastormem spravovaným, nejvěrněji jak mohl, zapsal Jiřík.